

Sygn. akt IV CSK 105/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa małoletniego M. S. reprezentowanego
przez przedstawicielkę ustawową A. B.
przeciwko B. Spółce Akcyjnej w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 września 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje adwokatowi P. Z. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej powód jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona – lektura zaskarżonego wyroku nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego wyłożenia lub zastosowania prawa, a sformułowane w skardze kasacyjnej zarzuty są wyłącznie polemiką z rozstrzygnięciem Sądu II instancji. Istotne zagadnienie prawne ma w ocenie skarżącego sprowadzać się do potrzeby wyjaśnienia pojęcia „zobowiązany do naprawienia szkody”, którym ustawodawca posłużył się w art. 446 § 1 k.c., a także doprecyzowanie kryteriów występowania związku przyczynowego na tle regulacji odpowiedzialności z art. 446 k.c. Kwestie te oczywiście wątpliwości nie budzą. „Zobowiązany do naprawienia szkody” to podmiot, który w świetle prawa ponosi odpowiedzialność za szkodę – w kontekście art. 446 § 1 k.c. ten, czyj czyn doprowadził do uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia skutkujących śmiercią. Natomiast adekwatny związek przyczynowy oceniany jest zawsze *ad casum*, z uwzględnieniem całokształtu konkretnej sytuacji. Brak zatem podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

